ליאורה קפלן:
מקצבים של תהודה קבועה

20 בינואר – 19 במארס 2022

עבודתה הפיסולית של ליאורה קפלן (*1974, הרצליה; חיה ועובדת בתל אביב-יפו) בוחנת את היחסים בין תרבות הפופ העכשווית, שאמאניזם ופרימיטיביזם. בד בבד, קפלן מפגינה הבנה חדשה של המושג ניכוס, שכן החפצים שהיא מציגה ביצירתה הם בעלי משמעות תרבותית עזה וטעונים בכוונת יוצריהם. מתוך אוסף של חפצים השייכים לתרבויות ומסורות שונות ממקומות מרוחקים זה מזה, האמנית מאתרת את הסימבולי, ועבודתה מממשת את האפשרות להעניק לאותם סמלים משמעות אישית ומדגישה את תפקיד הזמן והמרחב כתנאי מפתח לקיומו של תהליך כזה.

קפלן דואגת למצוא נקודות השקה בין החפצים שהיא אוספת ומנכסת לבין אלמנטים פיסוליים. הגישה יוצרת שפה מקודדת ומתוחכמת המאפשרת לצופים להשליך את פרשנויותיהם הסובייקטיביות על היצירות, ומעוררת תחושה זרה ובמקביל מוכרת. באמצעות הצבתם של חפצים שנאספו לצד אלמנטים חדשים, משטחים מגוונים וטכניקות שונות, היא מפגינה את הכבוד שהיא רוחשת לתולדות האומנות, ואילו באמצעות ניכוס אותם החפצים, היא יוצרת מזבחות מושגיים המשמרים את מורשת האומנים, שנותרים לעיתים קרובות בגדר "יוצרים חסרי־שם".

ב־2019 החלה קפלן לעבוד על סדרה של פסלים טוטמיים, שהתבססו על שילוב של חפצים מאמצע המאה ה־20 ואלמנטים מקוריים, פרי יצירתה של האמנית או של בעלי מלאכה שאת שירותיהם שכרה. במקורם, האובייקטים המאונכים הללו שואבים את השראתם מרישומים היסטוריים של מזרקות, אשר אותם האמנית מגדירה כ"דימויים דוממים של תהליך השינוי, שדרכו זורם הפוטנציאל של האינסוף". ליתר דיוק, החפצים המנוכסים המוצגים בפסלים אלה הם יצירות אייקוניות של קרמיקה ישראלית, שהילתם גדושה בזיכרונות אישיים וקולקטיביים, החל מבעלי המלאכה שיצרו אותם, האנשים שהחזיקו בהם במשך עשרות שנים, ההקשר הגיאוגרפי וההיסטורי שהשפיע על אופן יצירתם, ועד לאידיאולוגיה התרבותית שעיצבה אותם.

בתערוכת היחידה שלה ב־CCA תל אביב-יפו שוזרת קפלן שני כוחות: מחד גיסא, התערוכה מעלה על נס פרק ייחודי בתולדות האמנות והאומנות הישראליות, המשקף את האופי הניסויי של אותם עשורים בכל הרמות החברתיות; מאידך גיסא, גוף העבודות החדש מפנה זרקור לדמות הפרדוקסלית של "האומן המושגי", השולט במלאכתו מבלי שישתעבד לטכניקה אחת, ומשיג זאת באמצעות פרקטיקות מושגיות שאינן מתכחשות לנראות, איכות טקטילית של המשטחים, וכוחן החושני של הצורות. האמנית מעבירה את הדיכוטומיה הזאת על ידי תחושה ייחודית של משחקיות, המעניקה לעבודתה מקום מיוחד הן בהקשר הישראלי והן בשיח הבינלאומי של האמנות העכשווית.

"ליאורה קפלן: מקצבים של תהודה קבועה" נאצרה על־ידי ניקולה טרצי. התערוכה מתקיימת בתמיכת תומאס רום; תמיכה נוספת ניתנה על־ידי שון לפרס, מארי לואיז פון זקסן, מרק שימל, יונה צח, גלריה ברוורמן, תל אביב ואחרים שבחרו להשאר בעילום־שם; תודה מיוחדת לאיריס ריבקינד בן צור. הגרסה המוצגת ב־CCA תל אביב-יפו הינה חלק משיתוף פעולה עם KMAC Museum בלואיוויל, קנטקי, שם תעלה תערוכת־אחות בהמשך השנה; שתי התערוכות מלוות במונוגרפיה שתראה אור בתמיכתו של מתי ברודו.

תוכנית האירועים — 19 בפברואר, 11:00 - מעבדת שבת לילדים: טוטמים, בהנחיית עדן בנט / **19 בפברואר, 12:00** - סיור בתערוכה (עברית) / **3 במארס, 20:00** - "מיפוי השדה, שולחן עגול על הפיסול" עם נועה גלזר, ליאורה קפלן, ונעמה ערד, בהנחיית תמר מרגלית (עברית) / **5 במארס, 12:00** - סיור בתערוכה (ערבית) / **9 במארס, 20:30** - אמבטית גונג עם שניר חיים / **12 במארס, 12:00** - סיור בתערוכה (אנגלית) / **19 במארס, 11:00** - מעבדת שבת לילדים: טוטמים, בהנחיית עדן בנט / **19 במארס, 12:00** - ליאורה קפלן בשיחה עם שלומית באומן (עברית) [נעילת התערוכה]

ليؤورا كابلان:
عن طبيعة الوجود المعقدة

20 كانون ثانِي – 19 آذار 2022

تبحث أعمال ليؤورا كابلان (*1974، هرتسليا؛ تعيش وتعمل في تل أبيب) النحتية العلاقة بين ثقافة البوب المعاصرة والشامانية والبدائية، بينما تطرح منظورًا جديدًا لمفهوم الاستيلاء عبر استخدامها للأغراض الجاهزة [readymade objects] التي تحمل أهمية ثقافية عالية وتمتاز بختم صانعيها. تعمل الفنانة على «تعدين» ما هو رمزي عبر استخدام مجموعة من الأغراض صنعتها ثقافات وحضارات مختلفة. بكلمات أخرى، يجسد عملها إمكانية إضفاء معنى شخصي على الرموز ويسلط الضوء على دور الزمان والمكان كشرطين أساسيين لحدوث مثل هذه العملية.

تربط كابلان باستمرار بين ما تجمعه وبين ما تستولي عليه من أغراض جاهزة محوّلةً إياها إلى عناصر نحتية جديدة، مولّدةً بذلك لغة مشفرة ببراعة تسمح للمشاهد أن يكوّنوا تفسيراتهم الذاتية حول الأعمال، وتثير شعورًا غريبًا ومألوفًا في آن. عبر موضعة الأغراض الجاهزة والعناصر الجديدة والأسطح المتعددة ومُختلف التقنيات في مساحة العرض، تقدّم كابلان مكانة تكريمية لتاريخ الحِرَفيّة، ومن خلال الاستيلاء على هذه الأغراض تنشئ مقامات مفاهيمية تحافظ على إرث أسلافها من الحرفيين، وهم أفراد عادةً ما يظلون تحت خانة «صُنّاع بلا اسم».

في عام 2019، بدأت كابلان بصنع سلسلة من المنحوتات الطوطمي تدمج فيها بين العناصر التي عُثر عليها في بداية القرن العشرين وبين العناصر الأصلية، بعضها صُنع على يد الفنانة وبعضها الآخر صنعته أيادي حرفيين. اُستلهمت هذه الأجساد العمودية رسميًا من رسومات تاريخية للنوافير، وكما عرّفتها الفنانة، هي «صور أساسية توثق عملية التغيير، حيث تنساب فيها إمكانيات التدفق اللامتناهي». الأغراض الجاهزة التي عُثر عليها وتُعرض في هذا العمل هي قطع أيقونية من الخزف الإسرائيلي، مفعمة بالذكريات الشخصية والجماعية من الحرفيين الذين صنعوها والأفراد الذين امتلكوا القطع على مدار عقود، من السياق الجغرافي والتاريخي الذي صاغ صُنع هذه القطع وحتى الأيديولوجية الثقافية التي نفحت تصميمها.

وبمناسبة إقامة معرضها الفردي في CCA تل ابيب-يافا، جمعت كابلان بين قُوّتين: فمن جهة، يشيد معرضها بفصل استثنائي في تاريخ الفن والحرف الإسرائيلي، مردّدًا صدى التجارب المتصلة بهذه العقود ولمست كافة الطبقات الاجتماعية. ومن جهة أخرى، يسلط عملها الجديد الضوء على أشكال التناقض لـ «حرفي والمفاهيمي»، أي ما يتقن الحرفة دون إخضاعها لتقنية الصنع، متّبعًا ممارسات عقلية ومفاهيمية تأخذ بعين الاعتبار الدور البارز لحاسة النظر وجودة لمس الأسطح وقوة الأشكال الحسية. وأخيرًا، تحمل الفنانة هذه الثنائية من خلال حسّ فريد بالمرح مما يمنح عملها مكانة خاصة في سياق إسرائيل وفي السياقات الفنية المعاصرة الراهنة.

«ليؤورا كابلان: عن طبيعة الوجود المعقدة»، معرض من تنسيق نيكولا ترتسي. يُقام المعرض بدعم من توماس روم. حصل المعرض على دعم إضافي من شون ليفيرس، ماري لويز فون ساكسن، مارك شيمل، يونا تصاح، وصالة العرض بريفمان في تل أبيب والآخرون الذين اختاروا عدم الكشف عن هويتهم. صُمم المعرض بالتعاون مع KMAC Museum في لويسفيل، كنتاكي، ويصاحب المعرض كتاب فني بدعم من ماتي برودو.

الأعمال في المعرض — 19 شباط في الساعة 11 صباحاً – مختبر السبت للأطفال: طواطم بإرشاد عيدن بانيط / **19 شباط في الساعة 12 ظهراً** – جولة في المعرض (العبرية) / **3 اذار في الساعة 8 مساءً** – «رسم خريطة الميدان، حلقة نقاش حول النحت بمشاركة نوعا غلازر، ليؤورا كابلان، ونعاما عراد تديرها تمار مرغاليت (العبرية) / **5 اذار في الساعة 12 ظهراً** – جولة في المعرض (العربية) / **9 اذار في الساعة 8:30 مساءً** – بانيو غونغ بمرافقة سنير حايم / **12 اذار في الساعة 12 ظهراً** – جولة في المعرض (الانجليزية) / **19 اذار في الساعة 11 صباحاً** – مختبر السبت للأطفال: طواطم بإرشاد عيدن بانيط / **19 اذار في الساعة 12 ظهراً** – ليؤورا كابلان في حوار مع شلوميت باومان (العبرية) [اختتام المعرض]

Liora Kaplan: Rhythms of Permanent Resonance

January 20 – March 19, 2022

The sculptural work of Liora Kaplan (*1974, Herzliya; lives and works in Tel Aviv-Yafo) explores the relationship between contemporary pop culture, shamanism, and primitivism, while simultaneously bringing forth new understanding to the notion of appropriation, being that the objects presented in her work have a strong cultural significance and are charged with the authorship of their craftsmanship. Through a collection of objects belonging to different cultures and traditions and created in disparate places, the artist 'mines' what is symbolic. In other words, her work materializes the possibility of imbuing symbols with personal meaning and underlines the role of time and space as key conditions for such a process to happen.

Kaplan constantly associates what she collects and what she appropriates with newly created sculptural elements, generating an ingenious coded language that allows the viewers to project their subjective interpretations onto the artworks, triggering a feeling that is foreign and familiar. Through the juxtaposition of collected objects and new elements, various surfaces, and different techniques, she honors the history of craft while through the appropriation of these objects she creates conceptual shrines that are preserving the legacy of the artisans who came before her, individuals who often stay as "creators without a name."

In 2019, Kaplan started a series of totemic sculptures based on the combination of mid-20th-century objects with original elements, which are at times crafted by the artist and at times outsourced to artisans. Formally inspired by historical drawings of fountains, these vertical objects are defined by the artist as "still images of the process of change, in which the potential of the infinite flows." Specifically, the appropriated objects presented in these sculptures are iconic pieces of Israeli ceramic, the aura of which is replete with personal and collective memories, verging from the artisans who made the pieces to the individuals who owned them throughout the decades; from the geographical and historical context that informed their creation to the cultural ideology that informed their design.

In her solo exhibition at CCA Tel Aviv-Yafo, Kaplan is intertwining two forces: on the one hand, her exhibition is paying tribute to an exceptional chapter in the history of Israeli art and craft, echoing the kind of experimentation that was associated to these decades and touched all level of society; on the other hand, this new body of work is shedding light on the paradoxical figure of the "conceptual artisan," who is mastering craft without being subjugated by its technicality, following cerebral and conceptual practices that do not disregard the prominent role of visuality, the tactile quality of surfaces and the sensual power of forms. Ultimately, such dichotomy is carried by the artist through a unique sense of playfulness, giving a very special place to her work, both within the context of Israel and within the international contemporary art discourse.

"Liora Kaplan: Rhythms of Permanent Resonance" is curated by Nicola Trezzi. The exhibition is supported by Thomas Rom; additional support provided by Sean Leffers, Marie Luise Von Sachsen, Marc Schimmel, Yona Zach, Braverman Gallery, Tel Aviv and those who wish to remain anonymous; special thanks to Iris Rywkind Ben Zour; the presentation at CCA Tel Aviv-Yafo is part of a collaboration with KMAC Museum in Louisville KY, where a sister exhibition by Liora Kaplan will be presented later on this year; both exhibitions will be followed by a monograph to be published with the support of Mati Broudo.

PUBLIC PROGRAM — February 19, 11am – Saturday Kids Lab: Totems, led by Eden Bannet / **February 19, noon** – exhibition tour (Hebrew) / **March 3, 8pm** – "Mapping the Field, a Roundtable on the Medium of Sculpture" with Noa Glazer, Liora Kaplan, and Naama Arad, moderated by Tamar Margalit (Hebrew) / **March 5, noon** – exhibition tour (Arabic) / **March 9, 8:30pm** – gong bath with Snir Haim / **March 12, noon** – exhibition tour (English) / **March 19, 11am** – Saturday Kids Lab: Totems, led by Eden Bannet / **March 19, noon** – Liora Kaplan in conversation with Shlomit Bauman (Hebrew) [last day]